

[Wilhelm.]

Desuden er det vanskeligt at se nogen reel værdi i et krav om, at to vidner skal attestere et voksent menneskes samvittighedsgrunde, medmindre kravet skulle tjene registreringsformål.

På denne baggrund opfordrer jeg ministeren til at ophæve dette rent administrativt indførte krav og udbeder mig et klart svar på, om han vil tage initiativ hertil.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (19/1 76):

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 221, er det ifølge civilværnepligtslovens § 1, stk. 1, en betingelse for, at en værnepligtig kan blive fritaget for militærtjeneste mod overførelse til civilt arbejde, at militærtjeneste af enhver art efter foreliggende oplysninger må anses at være uforenelig med den pågældendes samvittighed, og i lovens § 2, stk. 1, er det bestemt, at begæring om fritagelse skal være ledsaget af „fornødne oplysninger og dokumentation.“

Lovens § 2, stk. 2, giver endvidere udtrykkeligt sessionen adgang til at afkræve den værnepligtige „yderligere oplysninger og bevisligheder.“

Det er således påbudt i selve loven — og ikke alene administrativt, som det nævnes i spørgsmålet — at en værnepligtigs ansøgning om overførelse til civilt arbejde skal indeholde nærmere oplysninger om den samvittighedsmæssige baggrund for ansøgningen.

Kravet om, at en ansøgning om overførelse til civilt arbejde skal være attesteret af 2 personer som udtryk for, at det er disse personers opfattelse, at det samvittighedsmæssige grundlag for fritagelse for militærtjeneste er til stede, har dernæst fuld dækning i lovteksten, idet det er en følge af lovens forskrift om, at ansøgningen skal være ledsaget af fornøden dokumentation, og kravet tjener således ikke — som spørgeren synes at formode — noget registreringsformål.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at man tidligere ved behandlingen af ansøgninger om overførelse til civilt arbejde har fulgt en betydelig strengere praksis. Således blev ansøgeren og vitterlighedsvidnerne afhørt til politirapport til konstatering af styrken og karakteren af den overbevisning, der lå til

grund for den værnepligtiges ansøgning om fritagelse for militærtjeneste.

Sammenfattende kan jeg udtale, at der ikke over for indenrigsministeriet er godtgjort at være noget rimeligt grundlag for at overveje at gennemføre de af spørgeren ønskede ændringer.

Af *Søren Jensen* (V) til indenrigsministeren (16/1 76):

„Vil ministeren fremskynde sagsbehandlingen af ansøgninger om forhandling af visse veterinære præparater, jfr. lov om lægemidler af 26. juni 1975 og jfr. bekendtgørelse af 15. december 1975 om undtagelse af apoteksforbehold af visse jern- og vitaminpræparater samt antiparasitære midler til dyr?“

(Spm. nr. 240).

Begrundelse.

Lægemiddeloven, som blev vedtaget den 20. juni 1975, indeholdt det nye, at visse veterinære præparater, bl. a. jern, vitaminer og ormemidler skulle fritages for receptpligt og forhandling over apoteker. Der er nu gået over et halvt år siden vedtagelsen, og landmændene spørger med rette, hvorfor de nye bestemmelser endnu ikke er blevet ført ud i livet.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (22/1 76):

Lov nr. 327 af 26. juni 1975 om lægemidler, som trådte i kraft 1. januar 1976, har i tiden indtil sin ikrafttræden krævet et omfattende arbejde af de implicerede administrative myndigheder, i første række sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet, idet den på en lang række punkter medfører væsentlige nyordninger.

Fastsættelsen af de generelle regler for de vigtigste af disse nyordninger har i denne forbindelse haft højeste prioritet, idet de har været nødvendige forudsætninger for, at de pågældende nyordninger har kunnet komme til at virke i praksis, og reglerne om undtagelse af apoteksforbehold af visse jern- og vitaminpræparater samt antiparasitære midler til dyr er en af de først etablerede nyordninger.

I november og december 1975 er der udstedt mere end tyve sæt administrative reg-